

KARPATI (MOLDOVJANU)

19.06. – 22.06.2008.

U četvrtak, devetnaestog juna uveče u 18h, krenuli smo ka Rumuniji. Posle kraćeg zadržavanja na granici, u **Temišvar** smo stigli oko 23h. U centru grada, napravili smo pauzu od sat vremena, a zatim nastavili putovanje. Na **Bilea lak (2035m)** koji se nalazi na masivu **Fagaraš**, na Karpatima, stigli smo u 8 sati ujutru. Sačekala nas je izuzetno gusta magla i jaka kiša. Posle pauze od sat i po, čekajući da se poboljšaju vremenski uslovi, kako se to nije desilo, odlučili smo da malo izmenimo plan i da krenemo put Brašova. Seli smo u autobus i otišli u jedan od Drakulinih dvoraca koji se nalazi u mestu Bran. Posle obilaska dvorca, oko 4 sata popodne, krenuli smo nazad.

U medjuvremu, vreme se prolepšalo i odjednom smo, penjući se uz tok reke Kirtišoare, videli gde smo u stvari došli i koliko je lepa priroda oko nas: vijugavi put koji nas vodi uzbrdo, nabujala reka i više vodopada visokih po nekoliko desetina metara, ostaci od snežnih lavina i velikih nanosa snega, prosečenih pored puta...I na kraju, predivno jezero, okruženo vrhovima. Zastajao nam je dah od lepote krajolika.

Uspon ka jezeru Bilea lak

Sutradan ujutru, ustali smo u 5 sati. Sunce i lepo vreme nas je obradovalo. Raspoloženi i opremljeni velikim rančevima, krenuli smo na turu u 6 sati ujutru. Odmah smo započeli strmi uspon ka prevoju **Kapri (2230m)**, odakle se videlo bezbroj vrhova na centralnom grebenu Karpata (dugačkom 70 km), čijim jednim delom je trebalo da prodjemo.

Pogled na jezero

Pogled sa prevoja Kapri na istoimeno jezero

Greben

Na stazi kojom smo hodali, prepreke su nam pravili strmi snežnici ...

Strmi ...

...snežnici

Sajle

... poneka visoka stena koju smo savladavali uz pomoć sajli i klinova postavljenih na najopasnijim mestima, itd....Usput smo se popeli na dva vrha – **Arpašu mare (2468m)** i **Mirči (2467m)**.

Uz česte promene visine i po 300 metara, posle pređenih 17 km i savladanih 1200 metara visine, oko 16 sati stigli smo u dom **Podragu**, koji se nalazi pored istoimenog jezera, na visini od 2136m.

Dom Podragu

Dom je otvoren dan uoči našeg dolaska, a inače je bio zatvoren zbog velikog snega koga je još u priličnim količinama bilo u njegovoj okolini. Zato se i u utrašnjosti doma malo osećala vlaga. Sačekali su nas ljubazni domaćini koji su nam spremili večeru – odličnu sarmu koja nas je, onako umorne i prilično iscrpljenje, povratila u život!

U nedelju ujutru, u 6 sati, opremljeni lakšim rancima, krenuli smo nazad, na prevoj **Podragu (2307m)**, izašli ponovo na centralni greben i nastavili našu grebensku turu, na istok, u pravcu najvišeg vrha Rumunije. Išli smo sličnom stazom kao i prethodnog dana, sa stalnim promenama visine i izazovnim stenama, do prevoja **Orzanele (2305m)**.

Prelaz između dva vrha: Vistea i Moldovjanu

Posle kraće pauze, krenuli smo na poslednji uspon: prvo na vrh **Vistea mare (2527m)**, a zatim na **Moldovjanu (2544m)**, gde stižemo oko pola 11.

Na vrhu smo ostali više od pola sata.

Pogled sa vrha

Kako nam je vreme bilo naklonjeno, potpuno smo uživali u lepim pogledima na vrhove Karpata.

U dom smo se vratili istim putem, oko pola 2. Pri povratku, nekoliko planinara popelo se i na vrh **Tarita (2414m)**. Posle prepakivanja, natovarivši velike rančeve na ledja, započeli smo spuštanje ka domu **Turnuri (1520m)**, gde smo stigli oko 16 sati. Posle kraće pauze, nastavili smo spuštanje koje je bilo prava avantura.

Čekali su nas nabujali potoci koje je trebalo preći preko klizavih i uskih balvana, uske i klizave staze, sa čestim odronima i preprekama od drveća i granja.

Nabujali potok

I pored izuzetne spretnosti i veštine naše grupe planinara, jedan od njih nezgodno je upao u nabujali potok (srećom bez ozbiljnijih posledica), a nekoliko drugih pokvasilo je noge. Staza je jako dugačka i najvećim delom ide kroz šumu. Posle pređenih **35 kilometara**, savladane visine od **1150 m, 2650** metara spuštanja i **15 sati** pešačenja, oko 9 uveče, stigli smo do napuštenog planinarskog doma **Arpašu (600m)**, u blizini varošice Viktorija, gde nas je čekao autobus. Zatim je usledilo noćno putovanje, da bismo u Beograd stigli u ponedeljak, u 9 sati ujutru.

Naša grupa brojala je **23 planinara** iz različitih planinarskih društava: **PD Pobeda** iz Beograda, **Kula** iz Vršca, **Celtis** iz Sombora, **Cer** iz Šapca, **Palilula** iz Beograda.

Uspón na Moldovjanu je posebno atraktivan i za sve planinare koji su do sada tamo bili, nezaboravan, ali, mora se reći, i izuzetno naporan, ukoliko se želi izvesti u dva dana.

*Ukupno pređeno **52 km**, savladana visina od **2350m** u usponu i u silaženju **3850m**. Na vrh se popelo **22** planinara.*

Vođa puta: [Milan Lončar](#), PD Pobeda

Izveštaj: Milan Lončar, PD Pobeda

Fotografije: Dragica Kocić, PD Pobeda